

170

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

podpisana w Bangkoku dnia 8 grudnia 1978 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 grudnia 1978 r. została podpisana w Bangkoku Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i
Rząd Królestwa Tajlandii

powodowane chęcią zawarcia Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy.

Niniejsza umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa.

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu pobieranych z upoważnienia każdego z Umawiających się Państw lub jego jednostki terytorialnej, lub władzy lokalnej bez względu na sposób, w jaki są one pobierane.

2. W rozumieniu niniejszej umowy będą traktowane jako podatki od dochodu podatki pobierane od całego dochodu lub jego części, włączając podatki od zysku z przeniesienia prawa własności ruchomości lub nieruchomości oraz płacone przez przedsiębiorstwa podatki od wynagrodzeń i plac.

3. Do istniejących obecnie podatków, których dotyczy niniejsza umowa, należą w szczególności:

a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

- podatek dochodowy,
- podatek od wynagrodzeń,
- podatek wyrównawczy,

(zwane dalej polskimi podatkami);

b) w Królestwie Tajlandii:

- podatek dochodowy,
- podatek od dochodu z ropy naftowej,

(zwane dalej tajskimi podatkami).

4. Niniejsza umowa będzie także miała zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą pobierane obok lub zamiast istniejących podatków. Przy końcu każdego roku właściwe władze obu Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje.

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają Polską Rzeczpospolitą Ludową lub Królestwo Tajlandii stosownie do treści przepisu,
- b) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę lub osobę prawną oraz inne jednostki organizacyjne, które są traktowane jako podmiot opodatkowania zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw,
- c) określenie „spółka” oznacza stowarzyszenie lub jednostkę organizacyjną, która jest traktowana jako stowarzyszenie w celach podatkowych, zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa,
- d) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie,
- e) określenie „właściwe władze” oznacza w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, a w Królestwie

Tajlandii — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,

f) określenie „obywatel” oznacza:

- w przypadku Polski — każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo polskie oraz każdą osobę prawną lub stowarzyszenie, lub inną jednostkę utworzoną na podstawie obowiązującego w Polsce ustawodawstwa;
- w przypadku Tajlandii — wszystkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo tajlandzkie i wszystkie osoby prawne, spółki i stowarzyszenia, utworzone na podstawie obowiązującego w Tajlandii ustawodawstwa.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie, jeśli nie zostało zdefiniowane inaczej, ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa podlega opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, siedzibę zarządu, miejsce rejestracji albo inne kryteria o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to stosuje się następujące zasady:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli sytuacji tej osoby nie można uregulować zgodnie z postanowieniami litery a), b) oraz c) niniejszego ustępu, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienia w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to właściwe władze Umawiających się Państw będą dążyć do rozstrzygnięcia zagadnienia w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 5

Zakład.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo jest prowadzona działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządzania,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat lub
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych.

3. Nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr lub towarów przedsiębiorstwa,
- b) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa utrzymywanych wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania,
- c) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
- d) stałe placówki, utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa,
- e) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celach reklamy, dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym dla przedsiębiorstwa.

4. Osoba działająca w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, inna aniżeli makler, komisant lub jakiegokolwiek inny agent, do którego odnosi się ustęp 5, będzie uważana za zakład w tym pierwszym Państwie, ale tylko jeżeli:

- a) posiada ona i zwyczajowo wykonuje w pierwszym wymienionym Państwie pełnomocnictwo do zawierania kontraktów w imieniu tego przedsiębiorstwa, chyba że jej działalność jest ograniczona do zakupu dóbr lub towarów dla tego przedsiębiorstwa, lub
- b) utrzymuje ona zwyczajowo w pierwszym wymienionym Państwie magazyn dóbr lub towarów należących do tego przedsiębiorstwa, z którego to magazynu regularnie wykonuje zamówienia lub dostawy w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- c) uzyskuje ona zwyczajowo zamówienia w pierwszym wymienionym Państwie całkowicie lub prawie całkowicie dla jednego przedsiębiorstwa lub dla dwóch przedsiębiorstw, z których jedno jest przez drugie kontrolowane lub w którego kontrolowaniu jest to drugie zainteresowane.

5. Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta albo innego niezależnego agenta; jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności gospodarczej.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada przedsiębiorstwo pomocnicze, które ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub które prowadzi tam działalność handlową albo gospo-

darczą (przez posiadany tam zakład lub w inny sposób) nie będzie oznaczał, że to przedsiębiorstwo pomocnicze jest zakładem spółki macierzystej.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody z majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym wypadku przynależności do majątku nieruchomego, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego o gruntach, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki, inny sprzęt pływający i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw.

1. Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą one być przypisane temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i z ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na ich poszczególne części lub w przypadku osoby, która rezygnuje z wyliczania opodatkowania faktycznych zysków netto przedsiębiorstwa, na podstawie uznanego za słuszny procentu przychodów

brutto zakładu, to postanowienie ustępu 2 nie wyklucza prawa tego Państwa do ustalenia zysków, które mają być opodatkowane w ten sposób. Sposób zastosowanego podziału będzie jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami tego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieści się jakikolwiek dochód, który został odrębnie uregulowany w innych artykułach niniejszej umowy, to postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają postanowień tamtych artykułów.

Artykuł 8

Transport powietrzny.

1. Dochód z eksploatacji samolotów w komunikacji międzynarodowej będzie podlegał opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.

2. Postanowienia ustępu 1 mają odpowiednio zastosowanie do zysków osiągniętych z udziału w umowie poolowej jakiegokolwiek rodzaju przez przedsiębiorstwa zajmujące się transportem powietrznym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

Jeżeli

- 1) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- 2) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa każdego z Umawiających się Państw,

i w jednym i w drugim wypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną uzgodnione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą przedsiębiorstwa od siebie niezależne, to zyski które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy.

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, oraz zgodnie

z prawem tego Umawiającego się Państwa, ale podatek tak pobierany nie może przekroczyć 20% kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą jest spółka, która posiada przynajmniej 25% kapitału spółki wypłacającej takie dywidendy. Niniejszy ustęp nie narusza zasad opodatkowania spółki w zakresie zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. W rozumieniu niniejszego artykułu określenie „dywidendy” oznacza dochód z udziału lub praw nie będących roszczeniami wynikającymi z długów, z uczestniczenia w zyskach, jak również dochód z innych łącznych praw zrównanych z dochodem z udziałów, zgodnie z ustawodawstwem podatkowym tego Umawiającego się Państwa, w którym spółka dokonująca rozdziału dywidend ma swą siedzibę.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, a udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7.

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Umawiające się Państwo nie może ani nakładać żadnego podatku na dywidendy wypłacane przez spółkę osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Umawiającym się Państwie, ani poddawać nie wydzielone zyski spółki podatkowi od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacane dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo składają się z zysków lub dochodów powstałych w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 11

Odsetki.

1. Odsetki, które powstają w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże te odsetki mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale w przypadku, kiedy jakkolwiek instytucja finansowa (również towarzystwo ubezpieczeniowe) jest ich odbiorcą, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty należności.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki, które powstały w jednym Umawiającym się Państwie i są wypłacane Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa, będą zwolnione spod opodatkowania w tym pierwszym Umawiającym się Państwie.

4. W rozumieniu ustępu 3 określenie „Rząd” oznacza:

a) w przypadku Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz

— Narodowy Bank Polski i Bank Handlowy w Warszawie S.A. w takim stopniu, w jakim ich działalność jest prowadzona w zakresie wymaganej działalności banku centralnego,

— takie instytucje, których kapitał w całości jest własnością Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub jednostek terytorialnych, co w konkretnych przypadkach może stanowić przedmiot uzgodnienia między Rządami obu Umawiających się Państw,

b) w przypadku Tajlandii — Rząd Królestwa Tajlandii oraz

— Bank Tajlandii, a także

— takie instytucje, których kapitał w całości jest własnością Rządu Królestwa Tajlandii lub jednostek władzy lokalnej, co w konkretnych przypadkach może stanowić przedmiot uzgodnienia między Rządami obu Umawiających się Państw.

5. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochody z pożyczek publicznych, obligacji i skryptów dłużnych zabezpieczonych bądź nie zabezpieczonych prawem zastawu lub prawem udziału w zyskach oraz roszczeń dłużnych, a także nadwyżki ponad sumę spłacaną w związku z takimi roszczeniami, jak również każdy inny dochód liczony jako dochód z tytułu udzielenia pożyczki zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym ten dochód powstał.

6. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, i jeżeli roszczenia, na których zaspokojenie są płacone odsetki, faktycznie należą do tego zakładu. W takim wypadku należy stosować odpowiednio postanowienia artykułu 7.

7. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Umawiające się Państwo, jego jednostka terytorialna lub władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jednakże gdy osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w tym Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstało zobowiązanie z tytułu nie zapłaconych odsetek, które płacone są przez ten zakład, to wtedy uważa się, że odsetki powstały w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład.

8. Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki, i dlatego zapłacone odsetki przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Należności te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym po-

wstają, lecz podatek w ten sposób pobierany nie może przekroczyć:

- a) 5% kwoty należności licencyjnych brutto, jeżeli stanowią one należność za przeniesienie własności lub wykorzystywanie albo prawo do wykorzystywania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, z wyłączeniem filmów dla kin lub taśm dla telewizji lub radia,
- b) 15% kwoty brutto innych należności licencyjnych.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 należności licencyjne lub inne podobne należności płacone Umawiającemu się Państwu lub spółce będącej własnością Państwa z tytułu praw autorskich do filmów i taśm będą zwolnione od opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie.

4. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymane jako należność lub należności za przeniesienie własności lub wykorzystywanie bądź prawo do wykorzystywania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, lub taśmami dla telewizji lub radia, każdego patentu, znaku towarowego, wzoru albo modelu, tajemnicy lub technologii produkcyjnej, albo za wykorzystanie lub prawo wykorzystania informacji związanych z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności, zakład, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu, pod warunkiem, że na podstawie ustawodawstwa tego drugiego Państwa należności licencyjne są opodatkowane jako część zysku zakładu. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstały należności licencyjne, i sam zakład pokrywa te należności, to uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem odnoszącym korzyści lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne — mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone — przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel odnoszący korzyści uzgodniliby bez tych stosunków, to artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę będzie podlegała opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski majątkowe.

1. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2 mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten się znajduje.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego majątek zakładu, który posiada przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw w drugim Umawiającym się Państwie, włączając także zyski, które zostaną osiągnięte przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem), mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie. Jednakże zyski z przeniesienia tytułu własności statków i samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej i aktywów innych niż własność nieruchomości, mających związek z eksploatacją takich statków i samolotów, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 14

Wolne zawody.

1. Dochód osiągnięty przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu lub innej samodzielnej działalności o podobnym charakterze może być opodatkowany tylko w tym Państwie, chyba że takie rodzaje działalności były wykonywane w drugim Umawiającym się Państwie. Dochód osiągnięty w związku z wykonywaniem wolnego zawodu lub samodzielnej działalności w tym drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany przez to drugie Umawiające się Państwo.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, jeżeli chodzi o wykonywanie wolnego zawodu lub innych niezależnych rodzajów działalności wykonywanych w drugim Umawiającym się Państwie, nie będzie podlegał opodatkowaniu w tym drugim Państwie, gdy:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie dłuższe niż łącznie 183 dni w ciągu roku finansowego,
- b) odbiorca nie utrzymuje stałej placówki w tym drugim Państwie przez okres lub okresy łącznie przekraczające 183 dni w takim roku oraz
- c) dochód nie powstaje w przedsiębiorstwie lub zakładzie w tym drugim Państwie.

3. Określenie „wolny zawód” obejmuje między innymi samodzielne wykonywanie działalności naukowej, literackiej, artystycznej, wychowawczej i nauczycielskiej, jak również samodzielną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, lekarzy dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna.

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 17, 18, 19 i 20 płacone, wynagrodzenia i inne świadczenia o podobnym charakterze, uzyskiwane przez osobę mającą

miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego Umawiającego się Państwa z tytułu zatrudnienia, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że osoba ta wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to wynagrodzenia świadczone za tę pracę mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego z Umawiających się Państw osiąga z pracy najemnej podejmowanej na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- otrzymujący wynagrodzenie przebywa na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w ciągu roku podatkowego oraz
- wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, oraz
- wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej w charakterze pracownika na statku lub samolocie w transporcie międzynarodowym mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

Wynagrodzenia członków zarządu i podobne świadczenia finansowe, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody artystów, jak na przykład artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, mogą podlegać opodatkowaniu w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

2. Jeżeli dochód mający związek z rodzajem osobistej działalności zawodowego artysty powstaje nie na rzecz tego artysty, ale innej osoby, taki dochód może — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym te rodzaje działalności są wykonywane.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie będą miały zastosowania w przypadkach programowej wymiany kulturalnej i sportowej, popieranej przez każde z Umawiających się Państw lub w ich imieniu.

Artykuł 18

Pracownicy państwowi.

Świadczenia finansowe, włączając emerytury, wypłacane przez lub z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostki terytorialne lub władze lokalne jakiejkolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władz lokalnych w związku z pełnieniem funkcji o charakterze rządowym, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

Artykuł 19

Studenci.

Osoba fizyczna, która bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i której przybycie do pierwszego Umawiającego się Państwa ma na celu wyłącznie:

- studiowanie na uniwersytecie albo w innej placówce uznanej za oświatową, lub
- uzyskanie praktyki, która przygotowuje do wykonywania zawodu lub zdobycia umiejętności, lub
- studiowanie albo wykonywanie pracy badawczej, w związku z otrzymaniem stypendium lub innej pomocy finansowej od organizacji rządowej, religijnej, dobroczynnej, naukowej, literackiej lub oświatowej,

będzie zwolniona od podatku w pierwszym wymienionym Państwie z tytułu: należności finansowych z zagranicy przeznaczonych na jej utrzymanie, szkolenie, studiowanie, badania naukowe lub zdobycie praktyki; stypendium i innej pomocy finansowej oraz dochodu z osobiście wykonanej pracy świadczonej w tamtym Państwie (innej niż usługi świadczone przez urzędników będących na praktyce lub inną osobę fizyczną przechodzącą przez szkolenie, usługi świadczone osobie lub spółce, do których osoba ta została skierowana na praktykę, lub osobie fizycznej, która zapewnia szkolenie), pod warunkiem, że dochód ten stanowi zarobki, które są konieczne do jej utrzymania i nauki.

Artykuł 20

Profesorowie, nauczyciele i pracownicy badawczy.

1. Osoba fizyczna, która przebywa na zaproszenie uniwersytetu, innej szkoły wyższej lub innej placówki uznanej za oświatową w jednym z Umawiających się Państw wyłącznie w celu nauczania w takiej placówce oświatowej lub prowadzenia tam prac badawczych i która ma lub bezpośrednio przed przybyciem miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od podatku w pierwszym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, przez okres nie przekraczający dwu lat od dnia jej przybycia do tego Umawiającego się Państwa.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów uzyskiwanych z prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze są podejmowane nie w interesie publicznym, ale przede wszystkim na korzyść określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 21

Uniknięcie podwójnego opodatkowania.

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego z Umawiających się Państw uzyskuje dochód w drugim Umawiającym się Państwie i jeżeli ten dochód, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, będzie opodatkowany tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie lub może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze wymienione Państwo będzie, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2, wyłączać taki dochód spod opodatkowania, lecz może przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu tej osoby stosować stopę podatkową, która byłaby zastosowana, jeśli zwolniony dochód nie zostałby zwolniony.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód z drugiego Umawiającego się Państwa i taki dochód, zgodnie z postanowieniami artykułu 10, może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze wymienione Państwo będzie dopuszczało potrącenie z podatku od dochodu tej osoby kwoty w wysokości podatku zapłaconego w tym drugim Umawiającym się Państwie. Potrącenia te nie będą w żadnym razie przekraczały części podatku obliczonego przed potrąceniem, który jest odpowiedni do dochodu uzyskanego w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 22

Równe traktowanie.

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związany z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym w tych samych okolicznościach są lub mogą być poddani obywatele drugiego Umawiającego się Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzącego taką samą działalność.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od opodatkowania i związanych z nim obowiązków, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

4. Żadne postanowienie niniejszego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące każde Umawiające się Państwo do udzielania osobom fizycznym, nie mającym miejsca zamieszkania w tym Państwie, osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, które są udzielane osobom mającym miejsce zamieszkania w tym Państwie.

5. Podatki od dochodu i majątku oraz wpłaty z zysków do budżetu, które na podstawie ustawodawstwa

polskiego są pobierane od polskich jednostek gospodarki społecznej, będą pobierane tylko od takich jednostek i nie będą fraktowane jako „opodatkowanie” w rozumieniu niniejszego artykułu.

6. Użyte w tym artykule określenie „opodatkowanie” oznacza podatki każdego rodzaju.

Artykuł 23

Procedura wzajemnego uzgadniania.

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego Umawiającego się Państwa jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzają dla niej opodatkowanie niezgodne z niniejszą umową, to może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

2. Jeżeli właściwa władza jednego Umawiającego się Państwa uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to poczyni ona starania, aby sprawę tę uregulować w drodze porozumienia z właściwymi władzami drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą starały się rozwiązać w drodze wzajemnych porozumień trudności i wątpliwości, które powstaną przy wykładni lub stosowaniu niniejszej umowy. Mogą one również uzgadniać sposób zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach nie przewidzianych w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu stosowania niniejszej umowy komunikować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów. Kiedy dla osiągnięcia porozumienia wydaje się wskazana ustna wymiana opinii, to taka wymiana może nastąpić za pośrednictwem komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 24

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do wykonywania postanowień niniejszej umowy oraz informacje dotyczące prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków wymienionych w umowie w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, które one przewidują, jest zgodne z umową. Wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i nie będą udzielane innym osobom lub władzom, a jedynie osobom zajmującym się wymierzaniem lub poborem podatków wymienionych w niniejszej umowie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały one jedną z Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Umawiającego się Państwa,

- b) udzielania informacji, których ustalenie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) przekazywania informacji, które ujawniałyby jakąkolwiek tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Artykuł 25

Przywileje dyplomatyczne i konsularne.

Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub umów szczególnych.

Artykuł 26

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia będą miały zastosowanie do dochodu w tym roku kalendarzowym lub okresów księgowania zaczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w tym roku kalendarzowym, w którym dokonano wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 17 września 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: J. Czyrek

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

171

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 maja 1983 r.

o wymianie dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 26 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Tajlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Bangkoku dnia 8 grudnia 1978 r., nastąpiła w Warszawie dnia 13 maja

1983 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 13 maja 1983 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

Artykuł 27

Wypowiedzenie umowy.

Niniejsza umowa została zawarta na czas nieokreślony, jednakże każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę przez przekazanie drugiemu Umawiającemu się Państwu w drodze dyplomatycznej notyfikacji o wypowiedzeniu, dokonując tej czynności nie później niż w dniu 30 czerwca w jakimkolwiek roku kalendarzowym poczynając od piątego roku od roku, w którym niniejsza umowa weszła w życie.

W takim przypadku postanowienia umowy przestaną obowiązywać w odniesieniu do dochodu w tych latach kalendarzowych lub okresach księgowania zaczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy podpisali niniejszą umowę.

Umowę niniejszą sporządzono w dwóch egzemplarzach w Bangkoku dnia 8 grudnia 1978 roku, każdy w języku polskim, tajskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne; w razie rozbieżności przy ich interpretacji tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej

Emil Wojtaszek
Minister
Spraw Zagranicznych

Z upoważnienia
Rządu Królestwa Tajlandii

Upadit Pachariyangkun
Minister
Spraw Zagranicznych